

KARÁCSONY

Tóth Juli

Karácsony

A szent estén majd eljövök Hozzád.
Jászolod elé letérdelek.
Csillagod az égből, szívembe lát,
ajándékot Neked abban viszek.
Itt fehér lesz minden
Ragyogó égi fény.
Átölel a béke,
s hogy eljussak a fénybe,
felém nyújtod kicsiny kezéd.

Távolban csendesen
egy kis harang imádkozik.
Lelkembe zengve-zsongva
angyalszárnyon
karácsonyi csoda költözik.
És halkán felragyognak
mind a csillagok,
Szelíd fényük titkosan
a jászolra csorog.

Aranyat, ezüstöt nem adhatok én.
Csak egy porszem vagyok
az Isten tenyerén.
Imát hozok, mint a kis harang.
ajkamról aláhull,
némán minden hang.

Hogy a holnap mit hoz?
Csak Te tudhatod.
Összetört reményből falakat rakok.
Hitemhez az erőt, tudom,
minden nap megadod!

Holdsugaras hideg éjben
földre lépett a szeretet.
Szelíd gyermekarc mosolya
letöröl fájo könnyeket.

Mint egy édes álom, mi nem múlik el soha
csodát őriz minden karácsony éjszaka.

Forrás: www.keresztenydalok.hu